

List do Tytusa

Biblia do czytania

Paweł, sługa Boga i apostoł Jezusa Chrystusa według wiary wybranych Bożych i poznania prawdy, która jest zgodna z pobożnością, w nadziei życia wiecznego, które obiecał przed dawnymi wiekami ten, który nie kłamie, Bóg, i we właściwym czasie objawił swoje słowo przez głoszenie, które zostało mi powierzone zgodnie z nakazem Boga, naszego Zbawiciela, do Tytusa, mego własnego syna we wspólnej wierze. Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

O powoływaniu starszych

Zostawiłem cię na Krecie w tym celu, abyś uporządkował to, co tam jeszcze zostało do zrobienia, i ustanowił w każdym mieście starszych, jak ci nakazałem, jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony, mający dzieci wierne, nieobwiniane o hulaszczę życie lub niekarność. Biskup bowiem, jako szafarz Boży, ma być nienaganny, niesamowolny, nieskory do gniewu, nieoddający się picciu wina, nieskłonny do bicia, niegoniący za brudnym zyskiem, lecz gościnnie, miłujący dobro, roztropny, sprawiedliwy, święty, powściągliwy, trzymający się wiernego słowa, zgodnego z nauką, aby też mógł przez zdrową naukę napominać i przekonywać tych, którzy się sprzeciwiają.

Błędni nauczyciele

Jest bowiem wielu niekarnych, oddających się częściej gadaniu i zwodzicieli, zwłaszcza wśród obrzezanych. Im trzeba zamknąć usta, gdyż całe domy wywracają, nauczając, czego nie należy, dla brudnego zysku. Jeden z nich, ich własny prorok, powiedział: „Kreteńczycy to zawsze kłamcy, złe bestie, brzuchy

leniwe”. Świadeństwo to jest prawdziwe. Dlatego karć ich surowo, aby byli zdrowi w wierze, i nie zajmowali się żydowskimi baśniami i przykazaniami ludzi odwracających się od prawdy. Dla czystych wszystko jest czyste, natomiast dla skalanych i niewierzących nie ma nic czystego, lecz skalany jest zarówno ich umysł, jak i sumienie. Twierdzą, że znają Boga, ale swymi uczynkami temu przeczą, budząc obrzydzenie, będąc nieposłusznymi i niezdolnymi do wszelkiego dobrego uczynku.

Chrześcijańskie wskazania i ich uzasadnienie

Ty zaś mów to, co jest zgodne ze zdrową nauką. Starsi mężczyźni niech będą trzeźwi, poważni, roztropni, zdrowi w wierze, w miłości, w cierpliwości. Podobnie starsze kobiety niech zachowują się w sposób godny świętych, niech nie oczerniają, nie nadużywają wina, uczą tego, co dobre. Niech uczą młodsze kobiety rozsądku, jak mają kochać swoich mężów i dzieci, żeby były roztropne, czyste, żeby zajmowały się domem, były dobre, posłuszne swoim mężom, aby nie bluźniono słowu Bożemu. Młodzieńców także napominaj, aby byli trzeźwi. We wszystkim stawiaj samego siebie za wzór dobrych uczynków. W nauczaniu okazuj prawość, powagę, słowa zdrowe, nienaganne, aby ten, kto się sprzeciwia, był zawstydzony, nie mając o was nic złego do powiedzenia. Sługi nauczaj, aby byli poddani swoim panom i we wszystkim się im podobali, nie sprzeciwiając się, niczego sobie nie przywłaszczając, ale we wszystkim okazując doskonałą wierność, aby we wszystkim zdobyli naukę Boga, naszego Zbawiciela. Objawiła się bowiem łaska Boga, niosąca zbawienie wszystkim ludziom, pouczającą nas, abyśmy wyrzekłszy się

bezbożności i światowych pożądliwości, trzeźwo, sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogosławionej nadziei i chwalebного objawienia się wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków. To mów, do tego zachęcaj i strofuj z całą powagą, niech nikt tobą nie gardzi.

Napomnienie do posłuszeństwa zwierzchności

Przypominaj im, aby zwierzchnościom i władzom byli poddani i posłuszni, gotowi do każdego dobrego uczynku, nikomu nie ubliżali, nie byli kłótniwi, ale uprzejmi, okazujący wszelką łagodność wobec wszystkich ludzi. Niegdyś bowiem i my byliśmy głupi, oporni, błędzący, służący rozmaitym pożądliwościom i rozkoszom, żyjący w złościwości i zazdrości, zniechęceni i nienawidzący jedni drugich. Lecz gdy się objawiła dobroć i miłość Boga, naszego Zbawiciela, względem ludzi, nie z uczynków sprawiedliwości, które my spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienie Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, abyśmy, usprawiedliwieni jego łaską, stali się dziedzicami zgodnie z nadzieją życia wiecznego. Wiarygodne to słowo i chęć, abyś o tym zapewniał, żeby ci, którzy uwierzyli Bogu, zabiegali o celowanie w dobrych uczynkach. Jest to dobre i pożyteczne dla ludzi. Unikaj zaś głupich dociekań, rodowodów, sporów i kłótni o prawo, są bowiem nieużyteczne i próżne. Heretyka po

pierwszym i drugim upomnieniu unikaj, wiedząc, że taki człowiek jest przewrotny i grzeszy, i sam siebie osądza.

Końcowe polecenia i pozdrowienia

Gdy poślę do ciebie Artemasa lub Tychika, staraj się przybyć do mnie do Nikopolis, bo tam postanowiłem spędzić zimę. Zenasa, uczonego w prawie, i Apollosa starannie wypraw, aby im niczego nie brakowało. A niech i nasi ucą się przodować w dobrych uczynkach, gdzie tego potrzeba, żeby nie byli bezowocni. Pozdrawiają cię wszyscy, którzy są ze mną. Pozdrów tych, którzy nas miłują w wierze. Łaska niech będzie z wami wszystkimi. Amen.